

Thursday, January 29th, 2015 | Posted by Contributor

Pan-Armenian Declaration on Genocide Centennial Adopted

Top Armenian officials and Church leaders, including President Serzh Sarkisian and Catholicos Karekin II, walk to the Dzidzernagapert Armenian Genocide Memorial on Thursday evening, Jan 29, 2015. (Photo: official publication)

YEREVAN (ArmRadio)—Following a meeting of the State Commission on Coordination of Events for the Commemoration of the 100th Anniversary of the Armenian Genocide, President Serzh Sarkisian, accompanied by Commission members and participants of the meeting, visited the Dzidzernagapert Memorial Complex on Thursday, laying a wreath at the memorial and paying tribute to the memories of the victims of the Armenian Genocide. Members of the State Commission were later familiarized with a planned exhibition to be held at the Armenian Genocide Museum-Institute for the centennial.

At the memorial, officials also announced the State Commission's Pan-Armenian Declaration on the 100th Anniversary of the Armenian Genocide. The declaration was adopted unanimously at Thursday's meeting. President Sarkisian read the document before submitting it to the Armenian Genocide Museum-Institute. The text of the declaration in its entirety is below.

* * *

Pan-Armenian Declaration on the Centennial of the Armenian Genocide

The State Commission on the Coordination of Events Dedicated to the 100th Anniversary of the Armenian Genocide, in consultation with its regional committees in the Diaspora,

- expressing the united will of the Armenian people;
- based on the Declaration of Independence of Armenia of 23 August 1990 and the Constitution of the Republic of Armenia;
- recalling the United Nations Universal Declaration of Human Rights of 10 December 1948, whereby recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world;
- guided by the respective principles and provisions of the United Nations General Assembly Resolution 96(1) of 11 December 1946, the United Nations Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide of 9 December 1948, the United Nations Convention on the Non-Applicability of Statutory Limitations to War Crimes and Crimes Against Humanity of 26 November 1968, the International Covenant on Civil and Political Rights of 16 December 1966 as well as all the other international documents on human rights;
- taking into consideration that while adopting the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, the United Nations specifically underlined the importance of international cooperation in the struggle against that criminal offence;
- emphasizing the inadmissibility of impunity of the constituent elements of the crime of genocide and the non-applicability of statutory limitation thereto;
- condemning the genocidal acts against the Armenian people, planned and continuously perpetrated by the Ottoman Empire and various regimes of Turkey in 1894-1923, dispossession of the homeland, the massacres and ethnic cleansing aimed at the extermination of the Armenian population, the destruction of the Armenian heritage, as well as the denial of the Genocide, all attempts to avoid responsibility, to consign to oblivion the committed crimes and their consequences or to justify them, as a continuation of this crime and encouragement to commit new genocides;
- also considering the 1919-1921 verdicts of the courts-martial of the Ottoman Empire on that grave crime perpetrated “against the law and humanity” as a legal assessment of the fact;
- appreciating the joint declaration of the Allied Powers on May 24, 1915, for the first time in history defining the most heinous crime perpetrated against the Armenian people as a “crime against humanity and civilization” and emphasizing the necessity of holding Ottoman authorities responsible, as well as the role and significance of the Sevres Peace Treaty of 10 August 1920 and US President Woodrow Wilson’s Arbitral Award of 22 November 1920 in overcoming the consequences of the Armenian Genocide:

1. Commemorates one-and-a-half million innocent victims of the Armenian Genocide and bows in gratitude before those martyred and surviving heroes who struggled for their lives and human dignity.

2. Reiterates the commitment of Armenia and the Armenian people to continue the international struggle for the prevention of genocides, the restoration of the rights of people subjected to genocide and the establishment of historical justice.
 3. Expresses gratitude to those states and international, religious and non-governmental organizations that had political courage to recognize and condemn the Armenian Genocide as a heinous crime against humanity and even today continue to undertake legal measures to that end, also preventing the dangerous manifestations of denialism.
 4. Expresses gratitude to those nations, institutions and individuals, who often endangering their lives, provided multifaceted humanitarian assistance and rescued many Armenians facing the threat of total annihilation, created safe and peaceful conditions for the survivors of the Armenian Genocide, thus promoting orphan care and the international Armenophile movement.
 5. Appeals to UN member states, international organizations, all people of good will, regardless of their ethnic origin and religious affiliation, to unite their efforts aimed at restoring historical justice and paying tribute to the memory of the victims of the Armenian Genocide.
 6. Expresses the united will of Armenia and the Armenian people to achieve worldwide recognition of the Armenian Genocide and the elimination of the consequences of the Genocide, preparing to this end a file of legal claims as a point of departure in the process of restoring individual, communal and pan-Armenian rights and legitimate interests.
 7. Condemns the illegal blockade of the Republic of Armenia imposed by the Republic of Turkey, its anti-Armenian stance in international fora and the imposition of preconditions in the normalization of interstate relations, considering this a consequence of the continued impunity of the Armenian Genocide, Meds Yeghern.
 8. Calls upon the Republic of Turkey to recognize and condemn the Armenian Genocide committed by the Ottoman Empire, and to face its own history and memory through commemorating the victims of that heinous crime against humanity and renouncing the policy of falsification, denialism and banalizations of this indisputable fact.
- Supports those segments of Turkish civil society whose representatives nowadays dare to speak out against the official position of the authorities.
9. Expresses the hope that recognition and condemnation of the Armenian Genocide by Turkey will serve as a starting point for the historical reconciliation of the Armenian and Turkish peoples.
 10. Proudly notes that during the last century the Armenian people, having survived the Genocide,
 - Demonstrated an unbending will and national self-consciousness and restored its sovereign statehood, lost centuries ago,
 - Preserved and developed national values, achieved the renaissance of their national culture, science and education, bringing its unique contribution to the development of world heritage,

- established a powerful and effective network of religious and secular institutions in the Armenian Diaspora, thus contributing to the preservation of their Armenian identity in Armenian communities worldwide, the shaping of a respected and esteemed image of the Armenian, and the protection of the legitimate rights of the Armenian people,
- united and restored the national gene pool that was facing extermination as a result of the Genocide, through a pan-Armenian cooperation and extensive repatriation program,
- made its valuable contribution to international peace and security during the First and the Second World Wars and won glorious victories in the heroic battle of Sardarapat and the Artsakh war.

11. Considers the 100th anniversary of the Armenian Genocide an important milestone in the ongoing struggle for historical justice under the motto “I remember and demand.”

12. Calls upon the coming generations of Armenians to protect their sacred native heritage with patriotism, consciousness and intellect and resolutely struggle and serve for:

- a stronger Homeland, a free and democratic Republic of Armenia,
- the progress and strengthening of independent Artsakh,
- the efficient unity of Armenians worldwide,
- the realization of the centuries-old sacrosanct goals of all Armenians.

<http://asbarez.com/131272/pan-armenian-declaration-on-genocide-centennial-adopted/>

Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցին նվիրված միջոցառումները համակարգող պետական հանձնաժողովի նիստի ավարտից հետո Նախագահ Սերժ Սարգսյանը հանձնաժողովի անդամների և ընդլայնված նիստի մասնակիցների հետ այսօր այցելել է Ծիծեռնակաբերդի հուշահամալիր՝ ծաղկեպսակ դրել Հայոց մեծ եղեռնի գոհերի հուշարձանին և հարգանքի տուրք մատուցել անմեղ գոհերի հիշատակին: Պետական հանձնաժողովի անդամներն այնուհետև ծանոթացել են Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտի նոր ցուցադրության նախապարաստման աշխատանքների ընթացքին:

Ծիծեռնակաբերդի հուշահամալիրում տեղի է ունեցել նաև Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցի համահայկական հուշակագրի հրապարակման արարողությունը: Հուշակագիրն այսօր միաձայն ընդունվել է Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցին նվիրված միջոցառումները համակարգող պետական հանձնաժողովի նիստում: Փաստաթուղթն ընթերցել է Նախագահ Սերժ Սարգսյանը և ի կատարումն Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցի միջոցառումները համակարգող պետական հանձնաժողովի որոշման, հուշակագրի մայր օրինակը ի պահ է հանձնել Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտին: Հանրապետության Նախագահը նշել է, որ հուշակագրի մեկ օրինակը կուղարկվի Միացյալ ազգերի կազմակերպության Գլխավոր Բարտուղարին, մեկ օրինակը կհանձնվի Հայաստանի Հանրապետության ազգային արխիվ:

ՀԱՅՈՑ ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ 100-ՐԴ ՏԱՐԵԼԻՑԻ ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՋԱԿԱԳԻՐ

Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցին նվիրված միջոցառումները համակարգող պետական հանձնաժողովը, համախորհուրդ սվիյուռնում գործող տարածաբնաբանային հանձնախմբերի հետ՝

- արտահայտելով հայ ժողովրդի միասնական կամքը,
- հենվելով 1990 թվականի օգոստոսի 23-ի՝ Հայաստանի անկախության մասին հուշակագրի և Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության վրա,
- վկայակոչելով ՄԱԿ-ի 1948 թվականի դեկտեմբերի 10-ի՝ Մարդու իրավունքների համընդհանուր հուշակագիրը, որի համաձայն «մարդկության ընտանիքի բոլոր անդամներին հատուկ արժանապատվության եւ հավասար ու անօտարելի իրավունքների ճանաչումն աշխարհի ազատության, արդարության եւ խղաղության հիմքն է»,
- ղեկավարվելով ՄԱԿ-ի Գլխավոր վեհաժողովի 1946 թվականի դեկտեմբերի 11-ի 96(1) բանաձևի, 1948 թվականի դեկտեմբերի 9-ի «Ցեղասպանության հանցագործությունը կանխարգելելու և պատժելու մասին» ՄԱԿ-ի կոնվենցիայի, 1968 թվականի նոյեմբերի 26-ի «Պատերազմական հանցագործությունների և մարդկության դեմ ուղղված հանցագործությունների նկատմամբ վաղեմության ժամկետ չկիրառելու մասին»

ՄԱԿ-ի կոնվենցիայի, ինչպես նաև 1966 թվականի դեկտեմբերի 16-ի «Քաղաքացիական և քաղաքացիական իրավունքների մասին» միջազգային դաճնագրի և մարդու իրավունքների վերաբերյալ բոլոր այլ միջազգային ակտերի համապատասխան սկզբունքներով և դրույթներով,

- հաճվի առնելով, որ «Ցեղասպանության հանցագործությունը կանխարգելելու և պատժելու մասին» կոնվենցիան ընդունելիս ՄԱԿ-ը հատուկ կարևորել է այդ հանցատեսակի դեմ պայքարում միջազգային համագործակցությունը,

- շեշտելով ցեղասպանության հանցակազմում պարունակվող արարքների համար անպատիժ մնալու անթույլատրելիությունն ու այդ հանցագործության վաղեմության ժամկետ չունենալու հանգամանքը,

- դատապարտելով 1894-1923 թվականներին Օսմանյան կայսրության և Թուրքիայի տարբեր վարչակարգերի կողմից ծրագրված ու հայ ժողովրդի դեմ շարունակաբար իրականացված ցեղասպանական ֆալերը, հայրենագրկումը, հայության ոչնչացմանն ուղղված գանգվածային կոտորածները, էթնիկ գտումները, հայկական ժառանգության ոչնչացումը, ինչպես նաև ցեղասպանության ժխտումը, պատասխանատվությունից խուսափելու, կատարված հանցագործություններն ու դրանց հետևանքները լուրջան մատնելու կամ արդարացնելու բոլոր փորձերը՝ որպես հանցագործության շարունակություն և նոր ցեղասպանություններ իրականացնելու ֆաջալերանք,

- համարելով նաև 1919-1921 թվականներին Օսմանյան ռազմական արտակարգ առյանների կողմից «Իրավական և մարդկային օրենքների դեմ» այդ ծանր ոճրի ուղղությամբ կայացված դատավիճակները եղելության իրավական գնահատական,

- արժևարելով 1915 թվականին միջազգային հանրության կողմից Անտանտի պետությունների մայիսի 24-ի համատեղ հուչակագրով հայ ժողովրդի դեմ իրականացված ծանրագույն հանցագործությունը պատմության մեջ առաջին անգամ որպես «մարդկության և քաղաքակրթության դեմ իրականացված հանցագործություն» որակումը և օսմանյան իշխանությունների պատասխանատվության կանչելու հանգամանքի շեշտադրումը, ինչպես նաև 1920 թվականի օգոստոսի 10-ի Սևրի հաշտության պայմանագրի և 1920 թվականի նոյեմբերի 22-ի՝ ԱՄՆ-ի Նախագահ Վուդրո Վիլսոնի Իրավարար վճուի դերը և նշանակությունը Հայոց ցեղասպանության հետևանքների հաղթահարման հարցում.

1. Ոգեկոչում է Հայոց ցեղասպանության մեկուկես միլիոն անմեղ գոհերի հիշատակը և երախտագիտությամբ խոնարհվում կյանքի ու մարդկային արժանապատվության համար պայքար մղած նահատակ և վերապրած հերոսների առջև:

2. Վերահաստատում է Հայաստանի և հայ ժողովրդի հանճնառությունը՝ շարունակելու միջազգային պայքարը ցեղասպանությունների կանխարգելման, ցեղասպանության ենթարկված ժողովուրդների իրավունքների վերականգնման և պատմական արդարության հաստատման համար:

3. Շնորհակալություն է հայտնում այն պետություններին, միջազգային, կրոնական և հասարակական կազմակերպություններին, որոնք ֆազմական խիզախություն ունեցան ֆանաչելու և դատապարտելու Հայոց ցեղասպանությունը՝ որպես մարդկության դեմ ուղղված սուսկալի ոհրագործություն, և այսօր էլ շարունակում են այդ ուղղությամբ իրավական ֆայլեր ձեռնարկել, ֆակ կանխել ժխտողականության վտանգավոր դրսևորումները:

4. Երախտագիտություն է հայտնում այն ազգերին, կառույցներին և անհատներին, ովքեր հանախ իրենց վտանգելով՝ մարախիրական տարաբնույթ օգնություն ցուցաբերեցին, վրկեցին լիակատար ոչնչացման վտանգի առջև կանգնած բազմաթիվ հայերի, ապահով և խաղաղ պայմաններ ստեղծեցին ցեղասպանությունից վերապրած հայության համար՝ մեծ թափ հաղորդելով որբախնամ գործունեությանը և միջազգային հայասիրական շարժմանը:

5. Դիմում է ՄԱԿ-ի անդամ պետություններին, միջազգային կազմակերպություններին, բարի կամֆի տեր բուր մարդկանց՝ անկախ ազգային և կրոնական պատկանելությունից, միավորել իրենց ջանքերը պատմական արդարությունը վերականգնելու և Հայոց ցեղասպանության գոհերի հիշատակը հարգելու համար:

6. Արտահայտում է Հայաստանի և հայ ժողովրդի միանական կամֆը՝ Հայոց ցեղասպանության վաստի համաշխարհային ֆանաչման հասնելու և ցեղասպանության հետևանֆների հաղթահարման հարցում, ինչի համար մշակում է իրավական պահանջների թղրածրար՝ դիտելով այն անհատական, համայնֆային և համազգային իրավունֆների և օրինական շահերի վերականգնման գործընթացի մեկնարկ:

7. Դատապարտում է Թուրֆիայի Հանրապետության կողմից Հայաստանի Հանրապետության ապօրինի շրջաֆակումը, միջազգային հարթակներում ցուցաբերվող հակահայկական կեցվածֆը և միջպետական հարաբերությունների կարգավորման համար նախապայմանների առաջադրումը՝ դրանֆ գնահատելով որպես Հայոց ցեղասպանության, Մեծ Եղեռնի մինչ օրս անպատիժ մնալու հետևանֆ:

8. Կոչ է անում Թուրֆիայի Հանրապետությանը՝ ֆանաչել և դատապարտել Օսմանյան կայսրության կողմից իրականացված Հայոց ցեղասպանությունը և մարդկության դեմ իրագործված այդ սուսկալի ոհրի գոհերի հիշատակը ոգեկոչելու միջոցով առերեսվել սեվական պատմության ու հիշողության հետ՝ հրաժարվելով կեղծարարության, անհերֆելի իրողության ժխտման և հարաբերականացման ֆաղաֆականությունից:

Ջորակցում է Թուրֆիայի ֆաղաֆացիական հասարակության այն հատվածին, որի ներկայացուցիչներն այսօր արդեն համարձակություն են դրսևորում այդ հարցում՝ ի հակադրություն իշխանությունների պաշտոնական դիրֆորոշման:

9. Հույս է հայտնում, որ Թուրֆիայի կողմից Հայոց ցեղասպանության ֆանաչումը և դատապարտումը կարևոր մեկնակետ կդառնան հայ և թուրք ժողովուրդների պատմական հաշտեցման գործընթացի համար:

10. Հպարտությամբ է արձանագրում, որ ցեղասպանությունից վերապրած հայ ժողովուրդը վերջին հարյուրամյակի ընթացֆում՝

- դրսևորեց անկտորում կամ ու ազգային ինֆրագիտակցություն, վերականգնեց դարեր առաջ կորցրած ինֆրիլիսան պետականությունը,
 - պահպանեց և զարգացրեց ազգային արժեքները, հասավ ազգային մշակույթի, գիտության և կրթության վերածնունդի՝ ուրույն ներդրում ունենալով համաշխարհային ժառանգության զարգացման գործում,
 - ստեղծեց Հայկական Սփյուռքի հոգևոր և աշխարհիկ կառույցների հզոր և արդյունավետ ցանց, ինչը նպաստեց աշխարհասփյուռ հայ համայնֆեբում հայապահպանության, հայի՝ հարգանք և համակրանք վայելող կերպարի կերտմանը, հայ ժողովրդի արդար իրավունֆների պաշտպանությանը,
 - համազգային գործակցության և հայրենադարձության ընդարձակ ծրագրով համախմբեց և վերստեղծեց ցեղասպանության հետևանֆով վերացման վտանգի առջև հայտնված ազգային գենոֆոնդը,
 - Առաջին և Երկրորդ աշխարհամարտերում բերեց իր արժանի ներդրումը միջազգային անվտանգության և խաղաղության հաստատման գործում, վառավոր հաղթանակներ տարավ Սարգսարապատի և Արցախյան հերոսամարտերում:
11. Դիտարկում է Հայոց ցեղասպանության 100-րդ տարելիցը որպես կարևոր հանգրվան պատմական արդարության համար մղվող պայֆարը «Հիշում են և պահանջում» կարգախոսով շարունակելու գործընթացում:
12. Կոչ է անում հայորդիների գալիֆ սերունդներին՝ հայրենասեր, գիտակից և ուսյալ կեցվածֆով պաշտպան կանգնել հայրենի սրբազան ժառանգությանը, աննահանջ պայֆարով ծառայել հանուն՝
- առավել հզոր Հայրենիֆի՝ ազատ և ժողովրդավար Հայաստանի Հանրապետության,
 - անկախ Արցախի առաջընթացի ու զորացման,
 - աշխարհասփյուռ հայության գործուն համախմբման,
 - համայն հայության դարավոր նվիրական նպատակների իրականացման:

29 հունվարի 2015թ., ֆ.Երևան

<http://www.president.am/hy/press-release/item/2015/01/29/President-Serzh-Sargsyan-visit-Tsitsernakaberd-Genocide/>

Following the session of the State Commission on Coordination of the events for the commemoration of the 100th anniversary of the Armenian Genocide, President Serzh Sargsyan, in company with the commission members and the participants of the enlarged session, today visited the Tsitsernakaberd Memorial Complex, laid a wreath at the Memorial to the Victims of the Mets Eghern and paid tribute to the memories of the innocent victims. Later on, the members of the state commission familiarized with the preparatory works of the new exhibition to be held at the Armenian Genocide Museum-Institute.

At the Tsitsernakaberd Memorial Complex there also took place the promulgation ceremony of the Pan-Armenian Declaration on the 100th Anniversary of the Armenian Genocide. The declaration was adopted unanimously at today's session of the State Commission on Coordination of the events for the commemoration of the 100th anniversary of the Armenian Genocide. President Serzh Sargsyan read the document and pursuant to the resolution of the the State Commission on Coordination of the events for the commemoration of the 100th anniversary of the Armenian Genocide, deposited the original copy of the declaration with the Armenian-Genocide Museum-Institute. The Armenian President noted that one of copy of the declaration will be sent to the Secretary-General of the United Nations and one will be deposited in the National Archives of the Republic of Armenia.

Pan-Armenian Declaration on the Centennial of the Armenian Genocide

The State Commission on the Coordination of Events Dedicated to the 100th Anniversary of the Armenian Genocide, in consultation with its regional committees in the Diaspora,

-expressing the united will of the Armenian people,

-based on the Declaration of Independence of Armenia of 23 August 1990 and the Constitution of the Republic of Armenia,

-recalling the United Nations Universal Declaration of Human Rights of 10 December 1948, whereby recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of all members of the human family is the foundation of freedom, justice and peace in the world,

-guided by the respective principles and provisions of the United Nations General Assembly Resolution 96(1) of 11 December 1946, the United Nations Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide of 9 December 1948, the United Nations Convention on the Non-Applicability of Statutory Limitations to War Crimes and Crimes Against Humanity of 26 November 1968, the International Covenant on Civil and Political Rights of 16 December 1966 as well as all the other international documents on human rights,

-taking into consideration that while adopting the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide, the United Nations specifically underlined the importance of international cooperation in the struggle against that criminal offence,

-emphasizing the inadmissibility of impunity of the constituent elements of the crime of genocide and the non-applicability of statutory limitation thereto,

-condemning the genocidal acts against the Armenian people, planned and continuously perpetrated by the Ottoman Empire and various regimes of Turkey in 1894-1923, dispossession of the homeland, the massacres and ethnic cleansing aimed at the extermination of the Armenian population, the destruction of the Armenian heritage, as well as the denial of the Genocide, all attempts to avoid responsibility, to consign to oblivion the committed crimes and their consequences or to justify them, as a continuation of this crime and encouragement to commit new genocides,

- also considering the 1919-1921 verdicts of the courts-martial of the Ottoman Empire on that grave crime perpetrated “against the law and humanity” as a legal assessment of the fact,

- appreciating the joint declaration of the Allied Powers on May 24, 1915, for the first time in history defining the most heinous crime perpetrated against the Armenian people as a “crime against humanity and civilization” and emphasizing the necessity of holding Ottoman authorities responsible, as well as the role and significance of the Sevres Peace Treaty of 10 August 1920 and US President Woodrow Wilson’s Arbitral Award of 22 November 1920 in overcoming the consequences of the Armenian Genocide:

1. Commemorates one-and-a-half million innocent victims of the Armenian Genocide and bows in gratitude before those martyred and surviving heroes who struggled for their lives and human dignity.

2. Reiterates the commitment of Armenia and the Armenian people to continue the international struggle for the prevention of genocides, the restoration of the rights of people subjected to genocide and the establishment of historical justice.

3. Expresses gratitude to those states and international, religious and non-governmental organizations that had political courage to recognize and condemn the Armenian Genocide as a heinous crime against humanity and even today continue to undertake legal measures to that end, also preventing the dangerous manifestations of denialism.

4. Expresses gratitude to those nations, institutions and individuals, who often endangering their lives, provided multifaceted humanitarian assistance and rescued many Armenians facing the threat of total annihilation, created safe and peaceful conditions for the survivors of the Armenian Genocide, thus promoting orphan care and the international Armenophile movement.

5. Appeals to UN member states, international organizations, all people of good will, regardless of their ethnic origin and religious affiliation, to unite their efforts aimed at restoring historical justice and paying tribute to the memory of the victims of the Armenian Genocide.

6. Expresses the united will of Armenia and the Armenian people to achieve worldwide recognition of the Armenian Genocide and the elimination of the consequences of the Genocide, preparing to this end a file of legal claims as a point of departure in the process of restoring individual, communal and pan-Armenian rights and legitimate interests.

7. Condemns the illegal blockade of the Republic of Armenia imposed by the Republic of Turkey, its anti-Armenian stance in international fora and the imposition of preconditions in the normalization of interstate relations, considering this a consequence of the continued impunity of the Armenian Genocide, Meds Yeghern.

8. Calls upon the Republic of Turkey to recognize and condemn the Armenian Genocide committed by the Ottoman Empire, and to face its own history and memory through

commemorating the victims of that heinous crime against humanity and renouncing the policy of falsification, denialism and banalizations of this indisputable fact.

Supports those segments of Turkish civil society whose representatives nowadays dare to speak out against the official position of the authorities.

9. Expresses the hope that recognition and condemnation of the Armenian Genocide by Turkey will serve as a starting point for the historical reconciliation of the Armenian and Turkish peoples.

10. Proudly notes that during the last century the Armenian people, having survived the Genocide,

- Demonstrated an unbending will and national self-consciousness and restored its sovereign statehood, lost centuries ago,
- Preserved and developed national values, achieved the renaissance of their national culture, science and education, bringing its unique contribution to the development of world heritage,
- established a powerful and effective network of religious and secular institutions in the Armenian Diaspora, thus contributing to the preservation of their Armenian identity in Armenian communities worldwide, the shaping of a respected and esteemed image of the Armenian, and the protection of the legitimate rights of the Armenian people,
- united and restored the national gene pool that was facing extermination as a result of the Genocide, through a pan-Armenian cooperation and extensive repatriation program,
- made its valuable contribution to international peace and security during the First and the Second World Wars and won glorious victories in the heroic battle of Sardarapat and the Artsakh war.

11. Considers the 100th anniversary of the Armenian Genocide an important milestone in the ongoing struggle for historical justice under the motto "I remember and demand".

12. Calls upon the coming generations of Armenians to protect their sacred native heritage with patriotism, consciousness and intellect and resolutely struggle and serve for:

- a stronger Homeland, free and democratic Republic of Armenia,
- the progress and strengthening of independent Artsakh,
- the efficient unity of Armenians worldwide,
- the realization of the centuries-old sacrosanct goals of all Armenians.

<http://www.president.am/en/press-release/item/2015/01/29/President-Serzh-Sargsyan-visit-Tsitsernakaberd-Genocide/>

После завершения заседания Государственной комиссии по координации мероприятий, посвященных 100-летию Геноцида армян, Президент Серж Саргсян вместе с членами комиссии и участниками расширенного заседания сегодня посетил мемориальный комплекс Цицернакаберд, возложил венок к памятнику жертвам Геноцида армян и воздал дань уважения памяти невинных жертв. Члены Государственной комиссии затем ознакомились с ходом работ по подготовке новой экспозиции Музея-института Геноцида армян.

В мемориальном комплексе Цицернакаберд состоялась также церемония оглашения Всеармянской декларации к 100-летней годовщине Геноцида армян. Декларация сегодня была единогласно принята на заседании Государственной комиссии по координации мероприятий, посвященных 100-летию Геноцида армян. Документ зачитал Президент Серж Саргсян и во исполнение решения Государственной комиссии по координации мероприятий, посвященных 100-летию Геноцида армян, оригинал Декларации сдал на хранение Музею-институту Геноцида армян. Президент Республики отметил, что один экземпляр Декларации будет направлен Генеральному секретарю Организации Объединенных Наций, один экземпляр будет передан в Национальный архив Республики Армения.

ВСЕАРМЯНСКАЯ ДЕКЛАРАЦИЯ К 100-ЛЕТНЕЙ ГОДОВЩИНЕ ГЕНОЦИДА АРМЯН

Государственная комиссия по координации мероприятий, посвященных 100-летию Геноцида армян, совместно с действующими в диаспоре региональными комиссиями,

- выражая единую волю армянского народа,
- основываясь на Декларации о независимости Армении от 23 августа 1990 года и Конституции Республики Армения,
- ссылаясь на Всеобщую декларацию прав человека ООН от 10 декабря 1948 года, согласно которой "признание достоинства, присущего всем членам человеческой семьи, и равных и неотъемлемых прав их является основой свободы, справедливости и всеобщего мира",
- руководствуясь соответствующими принципами и положениями резолюции 96(1) Генеральной Ассамблеи ООН от 11 декабря 1946 года, Конвенции ООН "О предупреждении преступления геноцида и наказании за него" от 9 декабря 1948 года, Конвенции ООН "О неприменимости срока давности к военным преступлениям и преступлениям против человечества" от 26 ноября 1968 года, а также Международного пакта "О гражданских и политических правах" от 16 декабря 1966 года и всех других международных актов о правах человека,
- учитывая, что при принятии Конвенции о предупреждении преступления геноцида и наказании за него ООН придала особую важность международному сотрудничеству в борьбе против такого вида преступления,
- подчёркивая недопустимость безнаказанности за содеянное, содержащееся в составе преступления геноцида, и то обстоятельство, что данное преступление не имеет срока давности ,

- осуждая спланированные и последовательно совершенные различными режимами Османской империи и Турции в период 1894-1923-х годов геноцидальные действия против армянского народа, направленные на уничтожение армянства, лишение армянского народа своей родины, массовую резню и погромы, этнические чистки, уничтожение армянского культурного наследия, а также отрицание факта геноцида, все попытки избежать ответственности, умалчивать или оправдывать совершенные преступления и их последствия как продолжение преступления и поощрение к совершению новых геноцидов,

- также считая приговоры, вынесенные в 1919-1921 годы Османскими чрезвычайными военными трибуналами за это тяжкое преступление против "закона и человечности", правовой оценкой совершенного,

- высоко оценивая введенную впервые в истории международным сообществом в совместной декларации стран Антанты от 24 мая 1915 года характеристику тяжчайшего преступления, осуществлённого против армянского народа как "преступление, совершенное против человечества и цивилизации" и акцентирование необходимости призвать к ответственности османские власти, а также роль и значение Севрского мирного договора от 10 августа 1920г. и Арбитражного решения, вынесенного президентом США Вудро Вильсоном 22 ноября 1920г. в вопросе преодоления последствий Геноцида армян:

1. Взыывает к памяти полутора миллионов невинных жертв Геноцида армян и к поклонению с признательностью мученикам и пережившим геноцид героям за борьбу за жизнь и человеческое достоинство.
2. Подтверждает приверженность Армении и армянского народа продолжению международной борьбы за предотвращение геноцидов, восстановления прав подвергшихся геноциду народов и утверждению исторической справедливости.
3. Выражает благодарность тем государствам, международным, религиозным и общественным организациям, которые имели политическую смелость признать и осудить Геноцид армян как страшное преступление против человечества и сегодня продолжают предпринимать правовые шаги в этом направлении, а также предотвращать опасные проявления отрицания.
4. Выражает признательность тем народам, структурам и лицам, которые, нередко подвергая себя опасности, оказывали разнообразную гуманитарную помощь, спасали множество армян, стоявших перед опасностью полного уничтожения, создали безопасные и мирные условия для пережившего геноцид армянства, придав большой размах делу попечительства сирот и международному движению армянофильства.
5. Обращается к государствам-членам ООН, международным организациям, ко всем людям доброй воли, независимо от национальной и религиозной принадлежности, консолидировать свои усилия для восстановления исторической справедливости и почтения памяти жертв Геноцида армян.
6. Выражает единую волю Армении и армянского народа в вопросе достижения всемирного признания Геноцида армян, а также устранения последствий геноцида, и с этой целью разрабатывает пакет правовых требований, рассматривая его как начало процесса восстановления индивидуальных, общинных и общенациональных прав и законных интересов.
7. Осуждает незаконную блокаду Республики Армения со стороны Турецкой Республики, проявляемую ею на международных площадках антиармянскую позицию, а также выдвигание предусловий в процессе нормализации

межгосударственных отношений, расценивая это результатом длящейся до сегодняшнего дня безнаказанности за Геноцид армян, Мец Егерн.

8. Призывает Турецкую Республику признать и осудить совершенный Османской империей Геноцид армян, воззвав к памяти жертв этого ужасного преступления, осуществленного против человечества, встать лицом к лицу с собственной историей и памятью, отказываясь от политики фальсификации, отрицания неопровержимых фактов и банализации.

Поддерживает ту часть гражданского общества Турции, представители которой уже сегодня проявляют смелость в вопросе признания Геноцида армян – наперекор официальной позиции властей.

9. Выражает надежду, что признание и осуждение Геноцида армян Турецкой Республикой станет важной исходной точкой для процесса исторического примирения армянского и турецкого народов.

10. С гордостью констатирует, что переживший Геноцид армянский народ на протяжении последнего столетия:

- проявил непреклонную волю и национальное самосознание, восстановив потерянную много веков назад суверенную государственность,
- сохранил и развил национальные ценности, достиг возрождения национальной культуры, науки и образования, внося особый вклад в дело развития мирового наследия,
- создал мощную и эффективную сеть духовных и светских структур Армянской диаспоры, что способствовало сохранению национальной идентичности, созданию пользующегося уважением и симпатией образа армянина и защите справедливых прав армянского народа в армянских общинах всего мира,
- обширной программой общенационального сотрудничества и репатриации консолидировал и воссоздал ставший в результате Геноцида перед угрозой исчезновения национальный генофонд,
- внес свой достойный вклад в дело установления международной безопасности и мира в ходе Первой и Второй мировых войн, одержал славные победы в героических Сардарпатском и Арцахском сражениях.

11. Рассматривает 100-летие Геноцида армян как важную веху в процессе продолжения борьбы за историческую справедливость под девизом “Помню и требую”.

12. Призывает будущие поколения сыновей армянского народа проявлением патриотизма, сознательности и образованности встать на защиту священного армянского наследия, непреклонной борьбой служить во имя:

- еще более могущественного Отечества - свободной и демократической Республики Армения,
- прогресса и усиления независимого Арцаха,
- действенной консолидации мирового армянства,
- исполнения вековых заветных чаяний всего армянского народа.

<http://www.president.am/ru/press-release/item/2015/01/29/President-Serzh-Sargsyan-visit-Tsitsernakaberd-Genocide/>